ТИШИНА

БРОЙ 18 /1438/30 ОКТОМВРИ 2026 г. • ИЗДАНИЕ НА СЪЮЗА НА ГЛУХИТЕ В БЪЛГАРИЯ • ISSN 31

ГЛУХИТЕ ПЪЗЕЛИСТИ ОТ РО–СОФИЯ СЕ ВКЛЮЧИХА В ПЪРВИЯ ПЪЗЕЛ МАРАТОН В БЪЛГАРИЯ

Десет часа концентрация, екипен дух и победи

*** Два отбора на РО–София доказаха, че постоянството, логическото мислене и добрата екипна работа могат да превърнат всяко предизвикателство в незабравимо преживяване.**

*** На 24 октомври 2026 г. София беше домакин на едно необичайно и вълнуващо предизвикателство – първи пъзел маратон в България с международно участие. В него участваха близо 200 състезатели от Гърция, България, Италия и Румъния, представени в 29 отбора.**

*** В продължение на десет часа участниците се впуснаха в състезание, което изискваше не само бързина и съобразителност, но и издръжливост, стратегическо мислене и отлично взаимодействие в екип.**

*** Сред тях бяха и представители на районната организация на глухите в София (РО–София) към Съюза на глухите в България.**

*** Нашите състезатели се представиха с два отбора – № 1 „Глухите пъзелари” и № 2 „Тихите шампиони”, които достойно се включиха в продължителната надпревара.**

Четете за това уникално състезание на стр. 3

НОВО ИЗСЛЕДВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ НА ГЛУХИТЕ „ТЕЛЕФОНЪТ НЕ ТРЯБВА ДА БЪДЕ БАРИЕРА”

Европа проверява достъпа до телефонни услуги за глухи: големи различия между държавите

Ново проучване на ЕСГ и EFHOH показва, че 24/7 достъп до видео- и текстови relay услуги все още е изключение

За повечето хора едно телефонно обаждане е нещо съвсем обикновено. Записване на час при лекар, разговор с работодател, контакт с институция или обаждане при спешен случай – всичко това става с няколко натискания на телефона.

За много глухи хора обаче телефонът все още може да бъде **бариера**.

Ново проучване на **Европейския съюз на глухите (ЕСГ)** и **Европейската федерация на хората с увреден слух (EFHOH)** показва значителни различия между държавите по отношение на **достъпа до relay услуги** – системи, които позволяват на хора, използващи жестов език или текст, да разговарят с хора, които използват говор по телефона.

Изследването е проведено между 8 април и 22 май 2026 г. В него са получени 51 отговора, обхващащи 30 европейски държави. Информацията е предоставена от организации на глухи и хора с увреден слух, доставчици на relay услуги и национални телекомуникационни регулатори.

Продължава на стр. 8

НОЩ НА ЛИТЕРАТУРАТА В СОФИЯ

ЛИТЕРАТУРАТА ОЖИВЯВА, КОГАТО Е ДОСТЪПНА ЗА ВСИЧКИ

На 1 октомври 2026 г. София отново се превърна в своеобразна литературна сцена по време на „Нощ на литературата” – инициатива, която среща публиката със съвременна европейска литература на различни и понякога неочаквани места в града.

През тази година събитието отбеляза своята 15-а година в България, като програмата включи 22 книги от 22 европейски държави и партньори. За една вечер София се превърна в пространство за среща с различни литературни гласове, култури и истории.

Но изданието през 2026 г. имаше и още един важен акцент – стремежът към по-голяма достъпност за глухите хора.

Продължава на стр. 3

20 ГОДИНИ СЛЕД ПРИЕМАНЕТО НА КОНВЕНЦИЯТА НА ООН ЗА ПРАВАТА НА ХОРАТА С УВРЕЖДАНИЯ

КОНФЕРЕНЦИЯ: „ОТ ПРАВА НА ХАРТИЯ КЪМ НЕЗАВИСИМ ЖИВОТ“,С УЧАСТИЕТО НА ОМБУДСМАНА НА РЕПУБЛИКАТА ВЕЛИСЛАВА ДЕЛЧЕВА

Както е известно, от 21 до 27 септември беше отбелязана международната седмица на глухите, по време на която във фокуса бяха поставени правата на глухите хора и значението на достъпната комуникация и равноправното участие в обществото.

Тази година началото на седмицата беше посветено на 20-годишнината от приемането на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания.

Конвенцията е приета от Общото събрание на ООН на 13 декември 2006 г. и влиза в сила на 3 май 2008 г. България я подписва на 27 септември 2007 г., а през 2012 г. я ратифицира.

Продължава на стр. 2

Абонирайте се за вашия вестник

ТИШИНА

Абонаментната кампания ще продължи до **15.12.2026 година**

Абонирането става във всички пощенски станции на страната, в „Доби прес” и в редакцията на вестника.

Годишният абонамент е 10 евро

Каталожен № 753

20 ГОДИНИ СЛЕД ПРИЕМАНЕТО НА КОНВЕНЦИЯТА НА ООН ЗА ПРАВАТА НА ХОРАТА С УВРЕЖДАНИЯ

КОНФЕРЕНЦИЯ: „ОТ ПРАВА НА ХАРТИЯ КЪМ НЕЗАВИСИМ ЖИВОТ“

От стр. 1

Сред основните принципи на конвенцията са признаването на достойнството и автономността на хората с увреждания, забраната на дискриминацията, пълното и ефективно участие в обществото, достъпността, както и признаването на развиващите се възможности и капацитета на децата с увреждания и уважението към правото им да съхранят своята идентичност.

„20 години след приемането на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания наистина имаме основания да говорим за постигнатото, защото през тези години приехме закони, създадохме нови механизми за подкрепа, приехме стратегии, започнахме да говорим за права. А като омбудсман, виждам колко голямо всъщност е разстоянието между едно право, записано в закона, и възможността човек действително да се възползва от него.“, заяви **ВЕЛИСЛАВА ДЕЛЧЕВА, омбудсман на РБългария** по време на **конференцията.**

По думите ѝ достъпността продължава да бъде един от най-видимите проблеми. Тя посочи, че сред темите, по които институцията работи активно, са още личната помощ, проблемите с ТЕЛК, достъпът до гласуване на избори и възможностите за трудова реализация: ***„Независимият живот е трудно постижим без възможността човек да работи, да има собствени доходи и да не бъде поставян трайно в зависимост от системата за социално подпомагане“***. Според нея резултатът от 20-годишното прилагане на конвенцията трябва да се измерва не с броя на стратегиите и промените в нормативната база, а с това дали един човек може свободно да излезе от дома си, да стигне до работа, училище, до обществена сграда, да може да гласува, да има собствен доход и сам да взема решения за живота си.

„От права „на хартия” – още много път трябва да извървим, за да имаме независим живот” е мнението на **Миряна Сирийски, директор на фондацията „Светът на Мария”.** – Конвенция си имаме, но какво ни костваше да си чупим главите в бетона, за да покажем как на практика ТРЯБВА ДА СЕ ОСИГУРЯВАТ **ПРАВО на труд! ПРАВО на живот в общността! ПРАВО на собствен избор! ПРАВО на независим живот за всички хора с увреждания!”**

Подготви Петра Ганчева
Снимка пресцентър на омбудсмана

МЕЖДУНАРОДЕН МЛАДЕЖКИ ОБМЕН „INCLUSIVE YOUTH EXCHANGE“ ЗА МЛАДИ ХОРА С УВРЕДЕН СЛУХ

Co-funded by the European Union

От 10 до 17 септември 2026 г. в село Синеморец се проведе международният младежки обмен „Inclusive Youth Exchange”, реализиран от Асоциацията на родителите на деца с увреден слух по програма „Еразъм+”.

Събитието събра млади хора с увреден слух от България, Литва, Полша, Испания, Грузия и Северна Македония в среда, която насърчава междукултурния диалог, взаимното опознаване и активното гражданско участие.

В рамките на обмена участниците работиха по теми, свързани с равноправието, достъпността, човешките права и ролята на младите хора в съвременното общество.

Чрез практически занимания, дискусии и работа в международни екипи те изследваха предизвикателствата пред хората с увреждания и възможностите за по-активно включване в обществения живот.

Обучителната програма беше изцяло базирана на методите на неформалното образование. Младежите участваха в тематични работилници, симулации, групови задачи и презентации, които стимулираха критичното мислене, комуникацията и споделянето на добри практики от различните държави. Особено внимание беше отделено на въпросите за достъпа до образование, младежкото участие и развитието на лидерски умения сред младите хора с увреден слух.

Освен образователната част, **участниците имаха възможност да се запознаят с културното и природното богатство на Южното Черноморие.** Посещенията в Ахтопол, Царево и Созопол предоставиха възможност за опознаване на местната история и традиции, а разходката с лодки по река Велека се превърна в едно от най-запомнящите се преживявания по време на обмена.

Специално място в програмата зае **междукултурната вечер**, по време на която всяка национална група представи характерни за своята страна обичаи, музика, традиционни храни и любопитни факти. Българските участници показаха красотата на народните танци и привлякоха своите приятели от останалите държави към общо хоро, превръщайки вечерта в истински празник на културното многообразие.

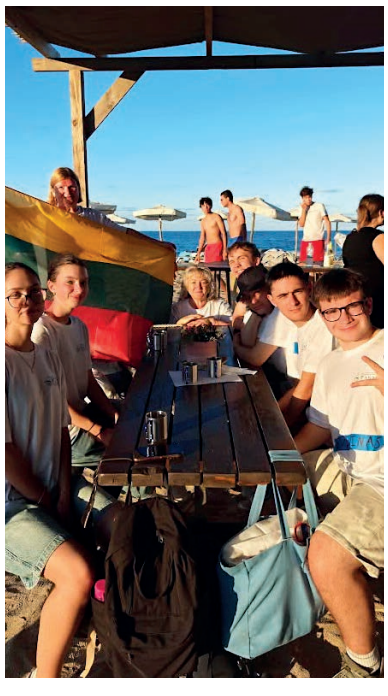
За много от младежите проектът се оказа не само възможност за учене, но и важна стъпка към изграждане на увереност, самостоятелност и нови международни приятелства. Общуването в приобщаваща среда помогна на участниците да осъзнаят, че различията могат да бъдат източник на сила, а не пречка за сътрудничество и взаимно разбиране.

„Inclusive Youth Exchange“ доказа, че когато младите хора получат пространство за изява и възможност да бъдат чути, те могат да се превърнат в активни посланици на толерантността, солидарността и европейските ценности.

Мария Кръстева,
председател на АРДУС

БОУЛИНГ ТУРНИР НА РМО–СОФИЯ

СТРАЙКОВЕ, СЪСТЕЗАНИЕ И МНОГО НАСТРОЕНИЕ

В един от последните дни на миналия месец районната младежка организация на глухите в София (РМО–София) организира вълнуващ боулинг турнир в Joy Station в студентския град в София. Интересът към събитието беше огромен и местата се запълниха за изключително кратко време – буквално като топла баница!

Заради големия интерес лидерът на РМО–София успя да организира 21 глухи участници, разпределени на три писти. Целта беше проста, всеки да събере възможно най-много точки и да се изкачи възможно най-високо в класирането.

В продължение на няколко рунда лидерската позиция се сменяше, а много от глухите участници успяха да се задържат сред най-добрите. След оспорваната надпревара обаче само петимата най-добри играчи продължиха към финалната част на състезанието.

В края на турнира **Теодор Йорданов се пребори за първото място** и заслужено стана победител. **Дани Канал зае второто място,** като остана само на една кегла от победата. **На трето място се класира Алекс Йорданов**, с разлика от само няколко кегли.

Победителите получиха страхотни награди, любезно предоставени от председателя на РО–София, което направи успеха им още по-специален.

Но турнирът не беше само за точките и наградите. Няколко глухи гости също се присъединиха към събитието и заедно прекарахме страхотно време. А най-хубавото беше, че забавлението не приключи с края на официалното състезание. След турнира част от участниците останаха за още един рунд, в който се случи нещо много интересно – няколко дами показаха впечатляваща форма и постигнаха много високи резултати, като дори успяха да победят някои от предишните победители!

А положителните емоции от събитието насърчиха глухите участници да предложат на РМО–София да организира още по-голям турнир, с повече кръгове и възможност за спечелване на още повече награди.

За борда на РМО–София това е само началото. Предстоят още интересни събития и инициативи, които ще бъдат обявени съвсем скоро в инстаграм.

Росица Караджова

ДЕСЕТ ЧАСА КОНЦЕНТРАЦИЯ, ЕКИПЕН ДУХ И ПОБЕДИ:

ГЛУХИТЕ ПЪЗЕЛАРИ ОТ РО–СОФИЯ СЕ ВКЛЮЧИХА В ПЪРВИЯ ПЪЗЕЛ МАРАТОН В БЪЛГАРИЯ

От стр. 1

ДЕСЕТ ЧАСА, ДВАНАДЕСЕТ ПЪЗЕЛА И ЕДНА ОБЩА ЦЕЛ

Пъзел маратонът постави участниците пред сериозно изпитание. В рамките на десет часа отборите трябваше да работят последователно върху дванадесет пъзела, като всеки от тях изискваше внимание към детайла, добра организация и правилно разпределение на задачите.

За нашите глухи участници това беше възможност да покажат своите умения, състезателен дух и способност да работят в динамична среда. Именно сътрудничеството е сред най-важните качества в подобно състезание. Успехът зависи от способността на участниците да се допълват, да обменят идеи и да продължават напред дори когато задачата изглежда трудна.

„ГЛУХИТЕ ПЪЗЕЛАРИ" И „ТИХИТЕ ШАМПИОНИ" – ДОСТОЙНО УЧАСТИЕ НА РО–СОФИЯ

Участието на двата отбора е повод за гордост за районната организация и за общността на глухите хора. Със своето присъствие те показаха, че страстта към логическите предизвикателства и желанието за изява обединяват хората независимо от начина им на комуникация.

За глухите участници подобни инициативи имат и допълнително значение. Те създават възможности за срещи с хора със сходни интереси, за обмен на опит и за активно участие в обществения живот. Когато достъпната комуникация е осигурена, всеки може да се съсредоточи върху същинското предизвикателство и да разгърне способностите си.

Маратонът беше и възможност да се затвърди разбирането, че глухите хора са активни участници в културни, образователни, спортни и развлекателни събития. Техните постижения трябва да бъдат оценявани според уменията, усилията и приноса им.

БЛАГОДАРНОСТ ЗА ДОСТЪПНАТА КОМУНИКАЦИЯ

Особено важна роля за пълноценното участие на нашите състезатели имаха жестовите преводачки **Росица Караджова и Христина Каципиду.** Благодарение на тяхната подкрепа участниците имаха възможност да получават необходимата информация и да следят комуникацията, свързана със събитието. Тук жестовият превод не е просто допълнителна услуга, а важен мост между хората, който улеснява разбирането, участието и взаимодействието. **Затова изказваме искрена благодарност на Росица Караджова и Христина Каципиду за оказаното съдействие и за приноса им към едно по-достъпно и приобщаващо събитие.**

ДВАНАДЕСЕТ ПЪЗЕЛА – НАГРАДА ЗА УСИЛИЯТА И ПРЕЖИВЯНОТО ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВО

След десет часа, изпълнени с концентрация, упоритост и екипна работа, участието на нашите състезатели завърши с приятен подарък – **общо дванадесет пъзела, които останаха като награда и спомен от маратона**. **Тези пъзели са повече от материално отличие.** Те символизират преживяното предизвикателство, вложените усилия и споделената радост от участието.

За РО–София подобни инициативи са важна част от изграждането на активна общност, в която хората могат да развиват способностите си, да създават приятелства и да участват в събития извън обичайните рамки на ежедневието.

ПЪЗЕЛИТЕ СВЪРЗВАТ ХОРАТА

Организатор на първия пъзел маратон в България е Puzzles Bulgaria – организация, която работи за популяризирането на състезателното редене на пъзели в страната. Събитието се проведе в София с домакинството на **ресторант „Ями-ями"**, а официален спонсор е Ravensburger.

Инициативата показва, че реденето на пъзели може да бъде много повече от занимание за свободното време. То развива концентрацията, наблюдателността, логическото мислене и умението за съвместна работа. В състезателен формат тези качества се съчетават с чувство за време, стратегия и желание за постигане на обща цел.

Участието на отборите „Глухите пъзелари" и „Тихите шампиони" е още един пример за активността на членовете на РО–София и за стремежа им да бъдат част от разнообразни обществени инициативи. Участието в първия пъзел маратон в България остави ценен спомен и показа, че когато има екипен дух, постоянство и взаимна подкрепа, всяко предизвикателство може да се превърне в споделен успех.

Росица Караджова

НОЩ НА ЛИТЕРАТУРАТА В СОФИЯ

ЛИТЕРАТУРАТА ОЖИВЯВА, КОГАТО Е ДОСТЪПНА ЗА ВСИЧКИ

От стр. 1

„Нощ на литературата" има различен формат от традиционните литературни събития.

Вместо публиката да се събира на едно място, посетителите се движат между различни „читателски гнезда", разположени в централната част на града. Всяко четене продължава около 15 минути и започва на всеки половин час – от 18 до 21 часа. Така всеки посетител има възможност сам да създаде своя литературен маршрут и да избере кои автори, книги и места иска да посети.

Локациите бяха разположени в района на Софийския университет „Св. Климент Охридски", улица „Шипка", площад „Народно събрание", Народен театър „Иван Вазов", градинката „Кристал" и други емблематични места в центъра на София.

Сред представените автори бяха писатели от различни европейски държави, сред които Сали Руни, Саманта Харви, Стефан Хертманс, Роберт Зееталер, Юлия Федорчук, Ласло Краснахоркаи и други.

Четците също бяха представители на различни сфери на културния и обществения живот – актьори, журналисти, писатели, преводачи, преподаватели и други личности, свързани с литературата и изкуството.

ЛИТЕРАТУРАТА СТАНА ПО-ДОСТЪПНА И ЗА ГЛУХАТА ПУБЛИКА

Тази година „Нощ на литературата" направи важна крачка към по-голяма достъпност за глухите хора.

Съюзът на глухите в България (СГБ) и ФРИ си партнираха в подкрепа на достъпността на литературното събитие за глухи любители на литературата. В рамките на инициативата професионалните жестови преводачи Росица Караджова и Силвана Павлова осигуриха жестов превод в шест от читателските гнезда по предварително определен график.

Достъпни за глухата публика бяха четенията, свързани с България, Гърция, Ирландия, Швейцария, Украйна и Полша, провеждани в различни часове между 18 и 21 часа.

Тук достъпността не беше просто технически елемент от организацията. Тя беше възможност за реално участие в културния живот. За глухата публика достъпът до литература не се изчерпва с това да бъде предаден буквалният смисъл на текста. Една литературна история носи със себе си емоции, настроение, хумор, напрежение, паузи, ирония, изненади и множество нюанси. Именно те превръщат думите в преживяване.

Глухите преводачи познават в дълбочина езиковата и културната среда на глухата общност и могат да допринесат за по-естественото предаване на емоционалните и културните нюанси на текста. **А когато става дума за литература, това е от особено значение.** Защото целта не е само да разбереш една история. Целта е да я преживееш.

Но за глухата общност това е и повод да погледнем към следващата крачка. Желанието е в бъдеще всички читателски гнезда в София да бъдат достъпни за глухи посетители така, че те да не бъдат поставяни пред необходимостта да избират само между няколко достъпни локации.

Още по-голяма възможност би било достъпността да се разшири и към всички градове в България, в които се провежда „Нощ на литературата".

Културата е общо пространство=

Партньорството между СГБ и ФРИ показа колко важна е съвместната работа между организациите на глухите, културните организации и професионалистите по жестов език.

Работата на Росица Караджова и Силвана Павлова показа и още нещо – когато организатори, глухи и чуващи професионалисти работят заедно, литературата може да достигне до много по-широка публика.

Защото литературата е за всички!

Росица Караджова

В ДУПНИЦА

НОВО ПРОСТРАНСТВО ЗА РАЗВИТИЕ И КОМУНИКАЦИЯ

Наскоро в Дупница бе тържествено осветен и открит кабинетът на Силвия Златанова за рехабилитация на деца с кохлеарни импланти.

Бях силно заинтригувана от благородната ѝ мисия, за която тя говори във профила си във фейсбук***: „С гордост споделям, че открих своя нов кабинет, посветен на качествената терапия и езиковото обучение. Създадох това място с една цел – да предложа съвременен, индивидуален и резултатен подход за деца и възрастни”.***

И се свързах с нея, за да я помоля за повече подробности, тъй като според публикацията в кабинета ѝ ще се провежда рехабилитация на деца с кохлеарни импланти. Ето какво разказа тя за читателите на вестник „Тишина”.

Петра Ганчева: **- Бихте ли се представили пред нашите читатели?**

Силвия Златанова: - Здравейте! Казвам се Силвия Златанова и по професия и сърце съм слухово-речеви рехабилитатор, специален педагог и жестов преводач. Моята голяма кауза винаги е била подкрепата за глухите деца и децата с кохлеарни импланти. Вярвам, че с правилен подход, много търпение и любов всяко дете може да открие своя глас. Изключително щастлива съм, че мога да пренеса дългогодишния си опит в родния ми град Дупница, за да бъда в помощ на децата и техните семейства тук.

- Какво се случи в живота Ви, за да поемете по пътя на педагог в специалното училище за глухи деца „Проф. д-р Дечо Денев” в София, където работихте дълго време?

- Водещо за мен винаги е било желанието да бъда там, където подкрепата е най-необходима и където всяко малко постижение всъщност е огромна победа. Дванадесетте години в СУУУС „Проф. д-р Дечо Денев” ме научиха да виждам огромния потенциал във всяко глухо дете. Работата с децата ми показа колко ключови са ранната слухово-речева терапия, постоянството и най-вече – партньорството със семейството, с което заедно изживяваме радостта от всеки нов звук и всяка първа дума.

- Какво ви даде работата като репортер в специализираното предаване „Светът на жестовете”?

- „Светът на жестовете” за мен беше национална трибуна, чрез която да продължа да служа на глухата общност (2023–2026 г.). Тази роля ми даде възможност да поставя на преден план истинските проблеми, нужди и постижения на хората със слухови увреждания. Важно беше гласът на общността да се чува ясно, достойно и с уважение. Връчената ми през миналата година награда „Самуел Франсес” за журналистическа етика и принос към социалните теми, приемам като признание не за мен, а за съвместните ни усилия за по-достъпна и разбираща среда.

- Кое ви подтикна да създадете кабинета за рехабилитация на деца с кохлеарни импланти? Разкажете повече за този кабинет и работата Ви в него.

- Подтикна ме фактът, че слухово-речевата рехабилитация при децата с кохлеарни импланти трябва да започне възможно най-рано, а семействата извън столицата често нямат близък достъп до специалисти. За мен беше отговорност и кауза като човек от Дупница да създам такова място тук.

Кабинетът е насочен към:

Слухово-речева рехабилитация – за да могат децата с кохлеарни импланти да се научат да възприемат, разпознават и осмислят звуковия свят около тях.

Логопедични услуги и терапия на говорни нарушения – за правилно езиково-речево развитие и комуникативни умения.

Работа с децата и консултиране на техните семейства – защото успешната рехабилитация винаги е съвместен процес между специалист, дете и родители.

Желанието ми е всяко дете с кохлеарен имплант да има равен шанс да общува, да се развива пълноценно и да расте щастливо.

От сърце пожелавам успешно развитие и просперитет на новия кабинет за рехабилитация!

За тези, които се заинтересуват от работата и дейността на Силвия Златанова, трябва да знаят, че местата са ограничени. За връзка с нея: телефонен номер +359 897 046 067; имейл: silvia.zlatanova33@gmail.com или пишете на лично съобщение чрез месинджър във фейсбук.

Интервю на Петра Ганчева

В ПЛОВДИВ

„ИЗКУСТВО БЕЗ ГРАНИЦИ И ВЪЗРАСТ”

На 3 октомври фестивалът „Изкуство без граници и възраст” събра участници от различни градове, организации на възрастни и на хора с увреждания. Фестивалът бе финалното събитие на четвъртото издание на „Проект 60+”. Проектът е реализация на Националното сдружение за единство и партньорство с подкрепата на община Пловдив. От своя страна общината пое и **осигуряването на жестов превод по време на събитието с помощта на НАПЖЕБ.**

Тази година фестивалът има нов акцент – конкурсна програма, в която участниците от клубовете по „Проект 60+” представиха наученото и създаденото през годината, като изпълненията се оценяваха от професионално жури.

Цялата група самодейци на районната организация на глухите в Пловдив получиха наградата за „Най-вдъхновяващи изпълнители”.

Специален гост и председател на журито бе Панайот Панайотов, а участници от РО на глухите в Пловдив подготвиха негова песен със синхронен жестов превод и я изпълниха заедно с него.

НАПЖЕБ

РО-ШУМЕН

ДЕЦАТА НИ НАУЧИХА НЕЩО НОВО ЗА ИЗКУСТВОТО

На 24 октомври театралното ателие и творческа работилница „Atelier de l’Artiste” в Шумен проведе събитие: „Рисуване за глухи деца - в духа на Пикасо”.

На него, преди децата да се втурнат към рисуването, бяха запознати с живота и творчеството на великия художник Пикасо, както и защо неговият стил на рисуване е различен. А всички ние научихме откъде е започнала самата идея за тази инициатива.

След това на децата бяха раздадени материали за рисуване, за рязане и лепене. За някои бе трудно да пресъздадат картина на Пикасо, но за други се оказа забавно и интересно.

Благодарим на организаторите и на собственичката на ателието за предоставената възможност на децата с увреден слух да покажат своите способности!

Малко преди края на събитието, започнаха да пристигат деца за редовния час по театрално изкуство. Те бяха впечатлени и любопитни как децата с увреден слух комуникират, задаваха въпроси, повтаряха жестове, искаха да научат повече за света на тишината, както се изрази едно от тях. Нашите деца им показаха някои от основните жестове, а накрая всички станаха приятели и останаха доволни, че са научили нещо ново.

Мая Саватеева,
координатор на РО на глухите в Шумен

ТО-ДОБРИЧ И РО-ШУМЕН

НА ГОСТИ ПРИ ПРИЯТЕЛИ

В ранните часове на 17 октомври членове от териториалната организация на глухите в Добрич потеглихме за Шумен.

Организирахме тази разходка по покана на Мая Саватеева, координатор на районната организация на глухите в града, която ни гостува в Добрич в края на август.

Тя знаеше, че сме любители на българската история и ежегодно посещаваме известни исторически обекти в страната. В тази връзка ни покани да разгледаме **мемориалния комплекс в града, посветен на създателите на българската държава,** намиращ се на 450 м. надморска височина, на 6 км от града, на хълма Илчов баир на внушителното Шуменско плато.

Бяхме посрещнати от председателя на РО на глухите Ивайло Иванов, който работи там по проект на община Шумен за хора с увреждания. Двамата с колегата му ни показаха монумента и разказаха как е бил построен и с каква цел. Научихме, че комплексът е най-внушителният и величествен монумент в България, който и до днес е без аналог в Европа**. 1300 стъпала, съчетани с 13 водни каскади, ни отведоха до този най-мащабен паметник на Балканския полуостров.** Силуетът му се вижда в радиус от 30 километра и привлича погледите на пътуващите към София, Варна, Русе, Бургас и Силистра. Любопитен факт е, че в основите на паметника е заровена капсула с послание към бъдните поколения. Нейно копие е изложено в постоянната експозиция „Монументалното българско изкуство в последните три десетилетия на XX век", която се намира в една от залите на информационния център в близост до паметника.

Вече 40 години паметникът се извисява над Шумен и фокусира в себе си таланта на авторите и на всички хиляди строители. Той е символ, пренесъл неугасващата слава на Първата българска държава в нашето съвремие.

Г-жа Саватеева ни чакаше и заедно с нея разгледахме величествения паметник и се докоснахме до хилядолетната българска история. След това тя ни поведе към още едно кътче, запазило данни за старите български занаяти – **къщата на Димитър Сребров**. Там също бяхме посрещнати радушно и се насладихме на разказа на уредничката на къщата-музей, след което имахме възможност да разгледаме и да се докоснем до автентично обзавеждане и облекла на турското, арменското и българското население от далечни вече времена. До къщата имаше обособено уникално кътче – Бонсай градина, която се поддържа от общината.

След като разгледаме всичко с голям интерес, се отправихме към клуба на районната организация, където нетърпеливо ни очакваха нашите глухи шуменски приятели. Бяхме топло посрещнати с кафе и почерпка.

А ние, като добруджанци, поднесохме две погачи на нашите приятели с пожелание за здраве, дълголетие и все така да поддържаме приятелството си. Подарихме картина за клуба, за да им напомня за нас и нашето приятелство.

В сладката раздумка помежду ни времето мина неусетно, а трябваше да отпътуваме обратно. Разделихме се с пожелание за нови срещи – този път в Добрич.

Петя Митева, председател на ТО на глухите в Добрич

РО-СТАРА ЗАГОРА

ВЪТРЕШНО ПЪРВЕНСТВО ПО СПОРТЕН РИБОЛОВ

На 10 октомври сред красивата природа на язовир „Прогрес", общ. Димитровград, обл. Хасково, място тихо и спокойно, намиращо се в Южна България, близо до Димитровград, по-скоро изкуствен водоем, създаден за напояване и риболовни дейности, се проведе **вътрешното първенство по спортен риболов на любителите на този спорт от районната организация на глухите в Стара Загора, посветено на 5 октомври, деня на Стара Загора.**

Състезанието се проведе в една категория – на фидер. Както винаги, дългото чакане възнагради някои с добър улов, а за други остана споменът от красивата природа. Бяха излъчени и победители, които получиха и своите награди.

В състезанието **първите места спечелиха Ангел Зехиров, Никола Нанев и Иван Щерев**. **А първите места за най-голяма риба заеха Радостин Хубенов, Мирослав Богданов и Иван Щерев.**

Мария Каварджикова, координатор на РО на глухите в Стара Загора

РО-ШУМЕН

ВЪТРЕШЕН ШАХМАТЕН ТУРНИР

На 11 октомври в спортния клуб по шахмат в Шумен се проведе вътрешен турнир по шахмат за глухи. След срещите, които се състояха всеки срещу всеки и преди обявяването на победителите, председателят на районната организация на глухите в града помоли всички присъстващи да сведат глави за едноминутно мълчание в памет на нашия дългогодишен член и активен състезател по шахмат Асен Георгиев.

В челните позиции в категория жени победителки са:

1. **Мийрям Ибрямова;**
2. **Росица Янкова;**
3. **Валентина Петрова.**

Победители в категория мъже са:

1. **Ридван Мустафов;**
2. **Ивайло Иванов;**
3. **Радослав Недев.**

Мая Саватеева, координатор на РО на глухите в Шумен

РО-РУСЕ

ДО БУДАПЕЩА И ВИЕНА

От 8 до 11 септември 32 членове на РО на глухите в Русе проведохме екскурзия с маршрут Будапеща и Виена, която посветихме на международния ден на глухите.

Тръгнахме на път за двата най големи града в Европа, които се намират на река Дунав – Виена и Будапеща.

След дълго пътуване, пристигнахме в **Будапеща,** където ни чакаше екскурзоводката Евелина, с която започнахме нашата автобусна и пешеходна обиколка. Град Будапеща е столица на Унгария и е съставена от три исторически града, разположени на двата бряга на река Дунав: Буда, Обуда и Пеща, които се обединяват през 1873 година. Пеща е по-равната част и е разположена на източния бряг на река Дунав, а Буда и Обуда са в по-хълмистата част на западния бряг на реката и са свързани с многобройни мостове.

Посетихме известния **булевард „Андраши”,** където се намира впечатляващият **„Площад на героите”,** където е и сградата на музея на изящните изкуства. После преминахме по един от мостовете и отидохме в по-хълмистата част на Буда. Там се намират кралският дворец, църквата „Свети Матиаш”, колоната на Чумата, както и много хотели, магазини за сувенири. От високия хълм се откриваше прекрасна гледка към отсрещния бряг, където се намират парламентът, кметството, Рибарският бастион и множеството мостове като „Сечени”, „Маргит” и др.

След като разгледахме историческите забележителности, потеглихме към четиризвездния хотел „Аеропорт Будапеща”. който се намираше в района на международното летище „Ференц Лист”. След като се настанихме и починахме, вечерта тръгнахме отново за града, където ни очакваше разходка с кораб по Дунава. Това беше голямо преживяване, атракция, която няма да забравим. Мостове, сгради, забележителности - всичко светеше, а на борда имаше и торта, и шампанско, и накрая виенски валсове...

На сутринта потеглихме с автобуса за **Виена,** където ни посрещна Мартин, екскурзовод, с който започна нашата автобусна и пешеходна разходка – първо с посещението на **двореца „Белведере**”, бившата резиденция на великия австрийски пълководец Евгени Савойски, която се състои от два отделни дворци с простиращ се терасовиден парк, впечатляващ със своите езера, фонтани и скулптури, в които днес се намира националната художествена галерия.

Минахме по един от мостовете на р. Дунав, видяхме внушително много забележителности и исторически ценности – сградата на ООН, Виенското колело, Виенската държавна опера, къщата, в която е живял Моцарт, парламента, кметството, площад „Мария Терезия”, откъдето започва императорската резиденция, дворецът Хофбург, скулптури на император Франц Йосиф и на императрица Елизабет, известна като Сиси. Видяхме колоната на чумата и накрая в центъра на Виена – символа на Виена, катедралата „Свети Стефан”.

Там се срещнахме с наши глухи приятели, които живеят във Виена – Айше, Надежда и Тодор. На другия ден потеглихме за Русе, уморени от дългия път, но щастливи и доволни, че успяхме да видим двата най-големи града на река Дунав.

През цялата екскурзия с нас беше нашата **Юлия Станкова**, която ни превеждаше на жестов език непрекъснато, за което ѝ благодарим от сърце.

Пътуването беше с туроператор „ЕЛ Еф Травел”.

Мариана Маркова, председател на РО на глухите в Русе

РО-ХАСКОВО

ДОКОСНАХМЕ СЕ ДО КРАСИВАТА ПРИРОДА И ИСТОРИЧЕСКОТО НИ МИНАЛО

На 18 октомври 2026 г. група от членове на районната организация на глухите в Хасково и ТО-Кърджали се разходихме до Батак и Пещера.

Утрото бе свежо и сравнително топло, предвещаващо още един хубав слънчев ден. В ранни зори групата потеглихме за **град Батак**. Пристигайки в града, първо разгледахме **църквата-костница „Света Неделя”**, където по време на Априлското въстание през 1876 г. населението с цената на живота си и реки от кръв защитава правото си да бъде свободно. Видяхме кръвта, дупките от куршумите и опожарените стени, останали и до днес, за да напомнят за хилядите невинни жертви, загинали по време на Априлското въстание.

След църквата се отправихме

към **природонаучната колекционерска сбирка „Дивите животни на България”,** която представя богатството и разнообразието на българската фауна чрез **уникална експозиция с над 140 препарирани животни**. Влизайки вътре, се озовахме в малък, но много добре подреден музей - един свят, в който времето спира и дивата природа оживява.

Направихме си много снимки за спомен и потеглихме за **Пещера.** Тук посетихме един нетипичен музей - **„Автомобилите на социализма”. Много интересно и различно място, което ни върна години назад във времето**. Тук бяха събрани не само ретро автомобили, но и много предмети от ежедневието ни от годините от нашето детство, които събудиха спомени и любопитство от отминалото време - дъвки турбо, табели с надписи, телефонни апарати, детски играчки, колелета, стари банкноти, уреди, техника и какво ли още не... **Струва си да се разгледа, особено от младите хора.** Място за любителите на класическите возила и носталгия по миналото. Хвалени и отричани, но те са част от нашата история.

След музея на ретро автомобилите посетихме **часовниковата кула „Сахата”,** построена на възвишение непосредствено над града, през 1650 г. Часовниковата кула е действаща. Любопитно е, че първоначално часовникът е бил без циферблат и е отмервал времето по турското часоброене. След освобождението бил изоставен, а часовниковият механизъм – откраднат. Реставрирана е през 70-е години. И тук си направихме снимки за спомен и тръгнахме към следващата дестинация в **Пещера - крепостта „Перистера”**.

За името на крепостта съществува легенда, според която през 313 г. когато във Византийската империя било въведено християнството, местните обитатели трябвало да изберат на кой от хълмовете в околността да изградят църква. Изведнъж от хълма „Света Петка” литнало ято гълъби. Името „**Перистера” означава гълъб,** гълъбово място (от гръцки). Крепостта заема целия хълм „Света Петка”, разположена на площ от около 15 дка. Открити са много монети, кръст от X век, битови и други находки. **Една от монетите, намерена в крепостта има само един аналог в света.** Уникален комплекс.

Следващата ни спирка беше **червената църква „Света Богородица”** на 2 км. от Перущица. Изградена е в края на V и началото на VI век. Била е дълга 32 м. и 26 м. широка. По пода имало изящни мозайки, а по стените – украса от мрамор и стенописи. Строена е с червени римски тухли, на което дължи червения си цвят и популярното си наименование. За съжаление, от някогашната внушителна сграда днес са останали само високите 14 м. червени стени и арки от тухли.

Времето премина неусетно. Такива места ни карат да се чувстваме горди! А от екскурзията се върнахме и преизпълнени със спомени.

Дора Христозова, координатор на РО на глухите в Хасково

РО-СТАРА ЗАГОРА

ДО ТАЙНИТЕ НА БАЛЧИК И НОС КАЛИАКРА

Тази година районната организация на глухите в Стара Загора реши в чест на международната седмица на глухите да организира тридневна екскурзия до някое забележително кътче на България. След обсъждане беше решено това да са Балчик, Каварна, Шабла и нос Калиакра.

И така дългоочакваният ден дойде – 2 октомври. Най-нетърпеливите бяха в клуба още в 7 часа, в очакване на автобуса. В 9 часа благополучно потеглихме по автомагистрала „Тракия" до Бургас и оттам до първата спирка **- Балчик.**

Преди да се настаним в хотела, посетихме **архитектурно-парковия комплекс „Двореца" и Ботаническата градина.** Комплексът възниква като лятна резиденция на румънската кралица Мария, която се влюбва от пръв поглед в малкото късче българска земя на брега на Черно море. Дворецът е построен от италиански архитекти от 1924 г. до 1936 г. През 1926 г. швейцарския ботаник Жул Жани проектира и изгражда парков комплекс. Изградени са параклиси, дворове, паркове, чешми и сгради в различни стилове – старобългарски, византийски, арабски и др. 29 години по-късно Софийски университет „Св. Климент Охридски" създава на това място ботаническа градина с площ от 65 дка. Градината е световноизвестна с уникалната си колекция от кактуси, която е втора по рода си в Европа след тази в Монако. В градината се отглеждат над 3400 растителни вида от цял свят. Освен кактуси, са представени пролетни и летни цветя, алпийска и водна растителност, папрати, лиани, цъфтящи и вечнозелени храсти. Насладихме се на това късче земен български рай, магия между морето и цветята, като си направихме и много снимки за спомен.

На сутринта, след закуска, се отправихме към следващия обект от нашата екскурзия – **нос Калиакра**. Калиакра в превод от гръцки означава „красивия нос". Висок, ветровит и скалист, врязан на 2 километра навътре в морето край бреговете на Каварна, той е едно от най-живописните места по нашето северно Черноморие. Малцина обаче имат представа, че мястото има повече от 2000-годишна история, чиито останки личат и до днес – тракийското селище Тиризис, ранновизантийският град Акре, българската крепост Калиакра. Но има и **немалко тайни, които нос Калиакра заветно крие в своите високи скали** и дълбините на близките морски води. Според една легенда, нос Калиакра носи името на млада красива девойка, която заедно с 40 девойки, сплели на плитка дългите си коси една в друга и скочили от скалите, за да не бъдат пленени от османските поробители. Една друга легенда пък разказва как свети Николай бягал от турците и Бог удължавал земята под краката му, за да успее да се изплъзне, като по този начин бил създаден и носът. В крайна сметка свети Николай бил заловен, а днес на това място има изграден параклис, реставриран през 1993 г., който е в негова чест.

Обявен за защитена зона през 1941 г., нос Калиакра е и важен за миграцията на птиците, тъй като през него преминава вторият по големина миграционен път на птиците – Виа Понтика.

На връщане към автобуса разгледахме и сергиите за сувенири и всеки си купи по нещо за спомен. И докато споделяхме впечатленията си от видяното, ето че пристигнахме до **Шабла** - известен с първото нефтено находище, открито у нас. Нос Шабла е най-източната географска точка на България. На него се извисява и най-старият морски фар на Балканите, пред който си направихме обща снимка. В Шабла посетихме и зеления образователен център, изграден през 2011г., който развива важна природозащитна, образователна и културна дейност. Научихме много и за богатата флора и фауна в региона, голяма част от която е формирана от редки и изчезващи видове. Много красиво и интересно място!

Преди да се върнем в Балчик не пропуснахме да посетим **и с. Тюленово.** Уникален скалист бряг и многобройни подводни пещери обграждат това природно творение. Морските вълни сякаш са целунали скалите и са ги превърнали в скални уникати. Най-известният обект, който се намира в пределите на скалното чудо, е т. н. „Арка" – една от най-популярните забележителности в цялото северно Черноморие. Това е един малък морски рай. Направихме много снимки ,разбира се, на това уникално място наричано „Чудото на природата". Не ни се искаше да напускаме това вълшебно място, но нямаше как – времето напредваше и трябваше да се приберем в хотела.

Не ни се напускаше този земен рай. Затова на сутринта в неделя след закуска, преди да отпътуваме обратно за вкъщи, **решихме да наемем яхта и да се разходим в морето. Времето беше прекрасно и позволяваше отново да се насладим на красотите на природата.**

Към 17 ч. пристигнахме в Стара Загора, уморени, но натрупали много впечатления и емоции. За три дни успяхме да се докоснем до природните чудеса и историята, да оценим и се възхитим още веднъж на нашата малка, но прекрасна страна България!

Мария Каварджикова, координатор на РО на глухите в Стара Загора

ТО-ПЕТРИЧ

ПОСЕТИХМЕ ИНТЕРЕСНИ ЗА НАС МЕСТА

На 10 и 11 октомври т. г. с част от членовете на териториалните организации на глухите в Петрич и Сандански проведохме екскурзия до гр. Панагюрище, осъществена с подкрепата на община Петрич.

Освен двата музея в града, посетихме и мемориалния комплекс. След това се разходихме и до село Чавдар, най-благоустроеното село в страната.

Завърнахме се по домовете си преизпълнени с впечатления от това, което видяхме и разгледахме. Обещахме си по-нататък отново да се съберем заедно за друга, също така интересна екскурзия.

Атанас Гогулев, секретар на ТО на глухите в Петрич

ТИШИНА

Главен редактор
Йорданка ДИМИТРОВА
e-mail: i.dimitrova.sgb@abv.bg

Редактор
Петра ГАНЧЕВА
e-mail: petra.gantcheva@gmail.com

Предпечат
Студио за дизайн и предпечатна подготовка Илюзия - Нео Арт ООД

Печатница
Нео принт, тел.: 02 873 1196

Администратор на Фейсбук страницата на СГБ
Росица КАРАДЖОВА
http://www.facebook.com/udbbulgaria

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София,
ул. ,,Денкоглу'' № 12-14
тел.: (02) 980 47 78
e-mail: tishina@sgbbg.com

Електронен формат на в. ,,Тишина'':
http://tishina.sgbbg.com

Официален сайт на СГБ:
www.bg.sgbbg.com
Александър ДОБРЕВ, администратор

НОВО ИЗСЛЕДВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ НА ГЛУХИТЕ „ТЕЛЕФОНЪТ НЕ ТРЯБВА ДА БЪДЕ БАРИЕРА”

От стр. 1

Резултатът показва, че наличието на услуга не означава непременно, че тя е достъпна по всяко време или че работи еднакво добре във всички ситуации.

ПРОУЧВАНЕТО РАЗГЛЕЖДА ТРИ ОСНОВНИ ВИДА RELAY УСЛУГИ:

Видео relay услугите (VRS) свързват потребител на жестов език с човек, който чува и говори, чрез преводач по жестов език.

Текстовите relay услуги (TRS) позволяват комуникацията да се осъществява чрез текст и говор с помощта на комуникационен асистент.

Разглеждат се и **speech-to-speech** услуги за хора, чиято реч може да бъде трудна за разбиране по телефона.

Видео relay услуги са установени в 25 от 30 изследвани държави, макар че в някои от тях са достъпни само за определени сфери. **При текстовите услуги ситуацията е по-слаба – само 12 държави имат потвърдена работеща национална услуга.**

24 ЧАСА В ДЕНОНОЩИЕТО? ВСЕ ОЩЕ РЯДКОСТ

Още по-сериозен е проблемът с работното време. От 25-те държави, в които има видео relay услуга, само **8 осигуряват непрекъснат достъп 24/7**. При текстовите услуги само **7 от 12 държави** с потвърдена услуга осигуряват 24-часов достъп.

Това означава, че в голяма част от Европа човек може да има достъп до услуга през деня, но да остане без нея вечер, през нощта или през почивните дни. А точно тогава може да възникне спешна ситуация.

КОГАТО СТАВА ВЪПРОС ЗА СПЕШНА ПОМОЩ

Една от най-важните части на изследването е свързана с **достъпа до спешните служби**. В някои държави спешните повиквания се осъществяват чрез обикновената relay услуга. В други има специална система за спешна комуникация. Според ЕСГ и EFHOH механизмът може да бъде различен, но резултатът трябва да бъде един и същ: **глухият човек трябва да може да достигне до спешна помощ толкова бързо и независимо, колкото чуващият човек.** Това е особено важно при пожар, медицинска спешност, опасност или необходимост от полиция.

ИМА И ДРУГА БАРИЕРА – ПЪТУВАНЕТО

Проучването обръща внимание и на **достъпа през границите**. Една relay услуга може да работи добре в собствената държава, но това не означава, че ще бъде достъпна, когато човек пътува в друга европейска страна. Езикът също може да се окаже проблем. Така човек, който има достъп до телефонни услуги у дома, може да се окаже в много по-трудна ситуация, когато е в чужбина.

ЕСГ и EFHOH определят именно трансграничния достъп като една от най-слабите страни на сегашната система.

ПЛАТЕНА ЛИ Е УСЛУГАТА?

В повечето държави relay услугите са безплатни за потребителите. Но проучването установява и други ограничения – например ограничение на продължителността или броя на разговорите. Това създава парадокс: разговорът чрез relay услуга често отнема повече време от директния телефонен разговор, но в някои системи именно тези разговори могат да бъдат ограничавани.

КАКВО ИСКАТ ЕСГ И EFHOH?

Двете организации настояват relay услугите да бъдат не просто препоръчителна възможност, а гарантирано право.

Сред основните им искания са:

- видео- и текстови relay услуги **24 часа в денонощието, 7 дни в седмицата**;
- безплатно и неограничено използване;
- бърз и приоритетен достъп до спешните служби;
- възможност услугите да работят и при пътуване в друга държава;
- ясни стандарти за качество;
- контрол от страна на регулаторите.

СЛЕДВАЩАТА БИТКА Е В ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Темата идва в много важен момент за европейското законодателство. ЕСГ настоява изискванията за достъпни комуникации да бъдат включени в **Digital Networks Act** – законодателството, което трябва да замени действащата европейска рамка за електронните комуникации.

На 7 септември ЕСГ представи своите предложения пред Европейския парламент, като настоя за ясни определения на relay услугите, задължителна 24/7 достъпност и достъпни спешни комуникации.

ЕСГ и EFHOH вече призовават за общи европейски минимални стандарти, така че достъпът да не зависи от това **в коя държава живее човекът или по кое време има нужда от услугата**.

ТЕЛЕФОНЪТ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ТЕЛЕФОН ЗА ВСИЧКИ

Новото европейско проучване показва нещо много важно. Достъпността не приключва с това да има преводач в институцията или субтитри на телевизионния екран. **Тя трябва да съществува и в най-обикновеното ежедневие.** Да можеш да се обадиш на лекар. Да говориш с работодател. Да потърсиш информация. Да се свържеш с институция. И най-вече – да можеш да повикаш помощ, когато всяка секунда е важна.

ЕСГ формулира проблема просто: глухите и хората с увреден слух трябва да могат да правят и получават телефонни обаждания със същата свобода, надеждност и независимост като всички останали. Не когато услугата работи. Не само през деня. А по всяко време!

EUD EUROPEAN UNION OF THE DEAF

15-ГОДИШЕН СЪЗДАВА AI ОЧИЛА, КОИТО ПРАВЯТ ЗВУКА ВИДИМ

Индийски ученик разработва „субтитри за живота” за глухи и хора с увреден слух

Как би изглеждал светът, ако всеки звук около нас можеше да бъде видим? Точно този въпрос стои зад проекта на 15-годишния Парас Тику, ученик от Делхи, Индия.

Той разработва прототип на интелигентни очила, наречен Hear Bright, който използва изкуствен интелект, за да превръща звуците и разговорите в информация, която човек може да вижда.

Hear Bright използва микрофони, които улавят речта и я преобразуват в текст, показван пред очите на потребителя. Така разговорът може да бъде възприеман визуално, без човек да разчита единствено на слуха.

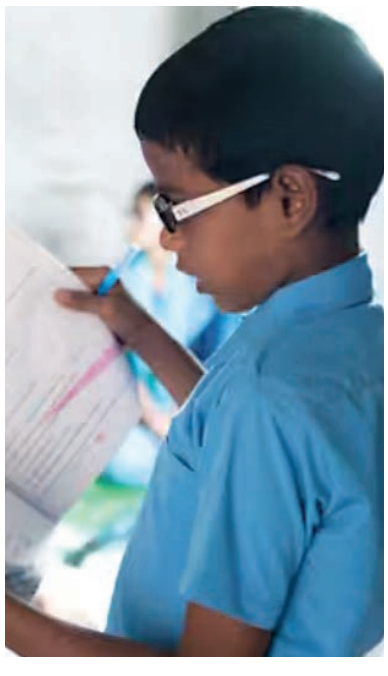
Но проектът не се ограничава само до разговорите. Очилата са замислени и за разпознаване на важни звуци от околната среда — например **аларми и сирени**. При откриване на такъв звук системата трябва да подаде визуално предупреждение. Това би могло да бъде особено важно в ситуации, при които звуковият сигнал предупреждава за опасност или необходимост от реакция.

Една от най-интересните части на проекта е свързана с индийския жестов език. Парас обучава системата да разпознава определени жестове и движения на ръцете. Тук обаче младият изобретател се сблъсква с един от най-трудните проблеми. **Един и същ жест може да изглежда различно пред камерата в зависимост от осветлението, ъгъла, разстоянието, скоростта на движение и позицията на ръцете**. Затова Парас събира допълнителни данни и постоянно обучава и усъвършенства модела.

Прототипът е изграден с комбинация от камера, микрофони, високоговорители, дисплейни модули, микроконтролер и 3D-принтирана рамка. В софтуерната част Парас използва технологии като **MediaPipe и TensorFlow.js**, както и модели за машинно обучение и компютърно зрение.

За него целта е: „субтитри за живота”. А за милиони глухи хора подобна технология би могла един ден да означава не просто удобство, а **по-голяма независимост и достъпност в ежедневието**.

Страницата подготви Катрин Хаджицинова